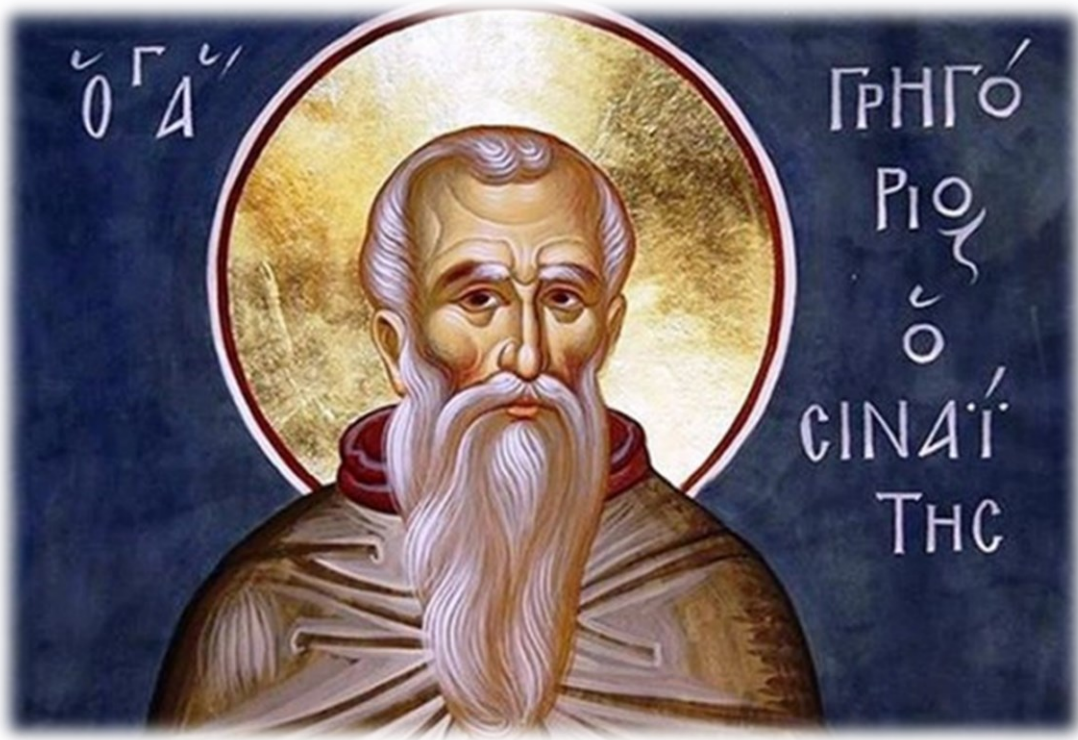

Εργασία των εντολών.

Από τη Φιλοκαλία.

Να ζητάς τον Κύριο στην οδό, δηλαδή στην καρδιά σου, με τις εντολές. Γιατί όταν ακούσεις τον Ιωάννη να φωνάζει και να προστάζει όλους να ετοιμάσουν τις οδούς και να κάνουν ίσιους τους δρόμους (Ματθ. 3:3), να θεωρήσεις ότι εννοεί τις εντολές και τις καρδιές και τις πράξεις. Και είναι αδύνατο να κάνει κανείς ευθεία την οδό των εντολών και ακατάκριτο το έργο του, χωρίς την ευθύτητα της καρδιάς.

Οι αγωνιστές έρχονται πάλι στο αρχικό αξίωμα με δυο εντολές, την υπακοή και τη νηστεία. Γιατί όλη η κακία μπήκε στο γένος των ανθρώπων από τα αντίθετα αυτών. Όσοι τηρούν τις εντολές με την υπακοή, επιστρέφουν στο Θεό συντομότερα, ενώ όσοι τις τηρούν με τη νηστεία και την προσευχή, αργότερα.

Η υπακοή είναι κατάλληλη για τους αρχαρίους, η νηστεία για τους μέσους που έχουν γνώση και ανδρεία. Γιατί το να τηρηθεί ανόθευτη η διά μέσου των εντολών υπακοή στο Θεό, είναι κατορθωτό από πάρα πολύ λίγους και επίπονο ακόμα και γι' αυτούς τους ανδρείους.

Ο νόμος του ζωοποιού Πνεύματος, κατά τον Απόστολο (Ρωμ. 8:2), είναι αυτός που ενεργεί και λαλεί μέσα στην καρδιά, όπως και ο νόμος του γράμματος είναι εκείνος που ενεργείται στη σάρκα. Ο πρώτος ελευθερώνει το νου από το νόμο της αμαρτίας και του θανάτου, ενώ ο άλλος ανεπαίσθητα τον κάνει φαρισαίο, να πράττει και να νοεί το νόμο σωματικά και να εργάζεται τις εντολές προς το θεαθήναι (Ματθ. 23:5).

Τη σύνθεση όλων των εντολών, συναρμολογημένη και διαρθρωμένη με τη βοήθεια του Πνεύματος, την παρομοιάζουν με άνθρωπο, τέλειο ή ατελή, ανάλογα με την προκοπή. Τις εντολές τις λένε σώμα, και τις αρετές, ως ιδιότητες ποιοτικές, τις λένε οστά. Τη χάρη τη θεωρούν ψυχή που ζωντανεύει και κινεί και ενεργοποιεί σαν σώμα τις ενέργειες των εντολών. Από την αμέλεια ή την προθυμία του να συμμετάσχει στις μεθληκιώσεις του Χριστού, αναδεικνύεται ο άνθρωπος νήπιος ή τέλειος, και τώρα και στο μέλλον.

Εκείνος που θέλει να αυξάνει το “σώμα” των εντολών, ας λαχταρά με σπουδή το πνευματικό άδολο γάλα (Α΄ Πέτρ. 2:2) της μητέρας-χάρης, γιατί από αυτήν γαλουχείται καθένας που θέλει και ζητεί να επιτύχει την εν Χριστώ αύξηση.

Για την αύξηση, η θεία σοφία παρέχει τη θέρμη σαν γάλα από τους μαστούς της, ενώ για την κάθαρση δίνει στους τελείους σαν θρεπτικό μέλι τη δική της ευφροσύνη. «Μέλι και γάλα – λέει ο Σολομών – στη γλώσσα σου» (Άσμα 4:11). Γάλα εννοεί τη θρεπτική και αυξητική δύναμη του Πνεύματος, μέλι την καθαρτική. Κι ο μέγας Απόστολος, υπονοώντας τη διαφορά αυτών των ενεργειών, έλεγε: «Καθώς σε νήπια, σας έδωσα γάλα και όχι στέρεη τροφή» (Α΄ Κορ. 3:2).

Εκείνος που ζητεί να εμβαθύνει στους λόγους των εντολών, χωρίς να εργάζεται τις εντολές, κι επιθυμεί να το πετύχει με την ανάγνωση και τη μάθηση, είναι όμοιος μ΄ εκείνον που φαντάζεται αντί για την αλήθεια, τη σκιά της. Γιατί στους λόγους της αλήθειας μετέχουν μόνο εκείνοι που είναι μέτοχοι της αλήθειας. Εκείνοι που δεν μετέχουν στην αλήθεια κι είναι αμύητοι σ΄ αυτήν, ζητούν ωστόσο τους λόγους της, βρίσκουν τους λόγους της κοσμικής σοφίας που αποδείχθηκε μωρία (Α΄ Κορ. 1:20). Αυτούς ο

Απόστολος τους ονόμασε ψυχικούς, καθώς δεν έχουν το Πνεύμα (Ιούδα 19), κι ας υπερηφανεύονται ότι κατέχουν την αλήθεια.

Από το βιβλίο: ΦΙΛΟΚΑΛΙΑ ΤΩΝ ΙΕΡΩΝ ΝΗΠΤΙΚΩΝ, Τόμος Δ'. Εκδόσεις "Το περιβόλι της Παναγίας", Θεσσαλονίκη 1997. Άγιος Γρηγόριος ο Σιναΐτης, 137 ωφέλιμα κεφάλαια, σελ. 178 (κεφάλαια 15, 18-22).

Πηγή : <https://www.koinoniaorthodoxias.org/>